

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 201/1997 vp laiksi maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta. Eduskunnalle on sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 30/1997 vp.

Eduskunta edellyttää, että lakia sovellettaessa on huolehdittava siitä, että käytäntö

muodostuu maatalousyrittäjien kannalta mahdollisimman selkeäksi ja että sosiaali- ja terveysministeriö seuraa Maatalousyrittäjien Eläkelaitoksen kokemusten perusteella lain käytännön toteutumista ja ryhtyy tarvittaessa toimenpiteisiin.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 3 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 977/1993, sekä *muutetaan* 6 §:n 2 ja 3 momentti, 9 §:n 1 momentti sekä 18 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 9 §:n 1 momentti laissa 1206/1996, seuraavasti:

6 §

Työtapaturmalla tarkoitetaan tapaturmaa, joka aiheuttaen vamman tai sairauden on kohdannut maatalousyrittäjää hänen maatalousyrittäjätyössään tai siitä johtuvissa olosuhteissa. Työtapaturmana ei kuitenkaan korvata matkalla asunnosta työpaikalle tai työpaikalta asunnolle eikä asiointimatalla sattunutta tapaturmaa, jollei matka ole liittynyt maatalousyrittäjän maatalousyrittäjätyöhön.

Maatalousyrittäjän 2 momentissa tarkoitetussa maatalousyrittäjätyössä tai siitä johtuvissa olosuhteissa saama vamma, joka on syntynyt lyhyehkönä, enintään yhden vuorokauden pituisena aikana ja jota ei korvata ammattitautina, voidaan, sen mukaan kuin tapaturmavakuutuslain (608/1948) 4 §:n 2

momentin nojalla annetussa asetuksessa säädetään, katsoa työtapaturman aiheuttamaksi.

9 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, korvauksen hakemisesta, korvausvelvollisuudesta, korvauksesta, korvausasian käsittelystä, korvauksensaajan puhevallan käyttämisestä, tapaturmavakuutuslaitoksen päätöksen alistamisesta, osallistumisesta tapaturmalautakunnan toiminnasta aiheutuviin kustannuksiin, muutoksenhausta tapaturmavakuutuslaitoksen päätökseen ja vakuutusmaksun maksuunpanoon, tapaturmavakuutuslaitoksen takaisin-saantioikeudesta sekä tiedoksiantovelvollisuudesta on soveltuvin osin voimassa, mitä tapaturmavakuutuslaissa, ammattitautilaissa ja tapaturmavakuutuslain perusteella korvat-

tavasta kuntoutuksesta annetussa laissa (625/1991) säädetään. Mitä näissä laeissa säädetään työntekijästä ja vakuutuslaitoksesta, sovelletaan vastaavasti maatalousyrittäjään ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitokseen. Tämän lain mukaisiin asioihin ei kuitenkaan sovelleta, mitä tapaturmavakuutuslain 14 §:n 1 momentin 1 kohdassa ja 17 a §:ssä säädetään fysikaalisen hoidon johdosta syntyneen ansionmenetyksen korvaamisesta eikä myöskään, mitä mainitun lain 30 b §:ssä ja 41 b §:n 2 ja 4—6 momentissa säädetään.

18 §

Mitä maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n 5 momentissa ja 12 §:ssä on säädetty sanotun lain mukaisesta vakuutusmaksusta on vastaavasti sovellettava tämän lain mukaiseen maksuun.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tätä lakia sovelletaan työvahingon sattumisajankohdasta riippumatta sellaiseen fysikaaliseen hoitoon, jota annetaan tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1997